ازدواج زيرسايه آداب ورسوم و فرهنگ هندي

خانواده

نام هند همراه با تنوع قومیت، آداب، رســوم و نان همراه بوده است و به همین خاطر نگاهم اُز هر زاویه به این کشور حکایت از شگفتیهای زیادی دارد. از دواج در هند نماد خاصی از آداب وم و برنامههای ادیان مختلف خصوصا هُنُدوها اسَـتُ. الحرچـه به تحرير كشـيدن أين موضوع نیازمند تحقیقی بسیار گسترده و عمیق است، ولی بهطور اختصار و کوتاه به آن

ازدواج در آیین هندو

ومات آن، نظرات گوناگونــی در هند وجود رسودت این سرح خود موسی در سندوها و دارد، اما نهاد از دواج در میسان تمامی هندوها و سسایر ادیان از درجه اهمیت واحدی برخوردار است و در همین ارتباط از دواج در اکثر مِتُونَ مذهبی هند به مثابه یک فریضه مذهبی آمده اســــت. ازدواج که در لغت هندو «ویواه» خوانده میشــود، بهعنوان یک وظیفه اساسی برای هر . «هندو» محسوب میشـود. براساس اعتقادات رہ ہی رور تنها زمانی ممکن است که فـرد ازدواج کرده باشــد، بنابراین زن یا مرد تا زمانــی که ازدواج نکرده باشــند، نمی توانند این پنج فرض بزرگ را انجام دهند. هندوها برای تولد فرزند پســر، ر مرار کرد اهمیت ویژهای قایل اند، زیرا معتقدند که تولد فرزند پسر منجر به رستگاری یا آزادی می شود. براساس اعتقادات هندوئیسم، زنان ۔ علق شـدهاند که وظیفـه مادری را بـه عهده بگیرند و مردان آفریده شدهاند که بتوانند پدر شوند. از دواج در هندوئیسیم از لحاظ نظری یکی از مراسم مذهبی چندگانه مبنی بر «اهدای بدن» یا «قربانی بدن» است که زن و مرد هندو بایستی در یک مقطع از زندگیشان اُن را انجام

براسياس اعتقادات مذهب هندوئيسيي بابد ر دختر را به محض رسیدن به سن مناسب برای از دواج به خانه بخت فرستاد و اگر پدر یا قیم دختری که به سـن از دواج رسـَـیده، تا سهسال پس از این مقطـع او را به خانه بخت نفرســتد ب کر را تا می کرد. گناه بزرگی مرتکب شــده و در همین حال اگر والدیــن، دختــر را در این مدت بــه خانه بخت فرستند، دختر آزاد است که زوج خود را به دلخُواه خود انتخاُبُ كرده و با او ازدُواج كنا

اگرچه سين از دواج در مناطق شيهري هنا رو به أفزايش است، أما ازدواج كودكان و ازدواج در سنین پایین تر هنوز هم در روستاهای هند سنین ازدواج در هند از نوزاد شود و تا سنین بالا ادامه ۶ ماهه شـروع میشـود و تا ، می یابد. هم اکنون در بسیاری از مناطق ی از این مید، نوزادان کوچک دختر و پسر را با برگزاری مراسم مذهبی همانند سایر مراسم ازدواج به عقد یکدیگر درمی آورند و س نـُـوزَاد دختر به خانه شــوُهرُش يعنَى مُنزِل پُد پسر خواهد رفت و در حقیقت مابقی عمر را تا رسیدن به بلوغ جسمی و عقلی در آن جا خواهد گذراند. هدف این نوع از دواج که بیشتر ری رہے ۔ در ایالتھای راجســتان و مناطــق جنوبی هند رواج دارد، وابسته کردن دختر و پسر به زندگی رری رز . مشترک از ابتدای دوران کودکی است. قانون اساسی هند در بخش از دواج هندوها که در سال ۱۳۳۴ به تصویب رسید، حداقل سن ازدواج ــرای زنان را ۱۵ ســال و برای مردان ۱۸ ســال مین کرده است، اما عملا این قانون در هم

اما بهتریسن و پس ۰۰ ر. ۱۰ ر. ۱۰ ر. ۱۰ ر. هدیه کردن عروس به داماد است. هندوئیسم برای ازدواج بين زوجين شرايطي قايل است. ازجمله

جا به اجرا در نمی آید.

این که یک مرد هنگامی می تواند از دواج کند که شــرایط دوران تعلیم و مطالعه متون مذهبی هندورا پشت سـر گذاشته باشــد. مطالعه متون مذهبی بایستی طبق دستور انجام گیرد و در مذهبی «ودا» متشکل از سه نسخه است و متعلم بی متی حداقل یکی از آنان رامطالعهِ کند تابتواند از دواج کند. متون مذهبے هندو تأکید دارند که همچنین تأکید می کُند که مُرد و زن نبایس قبل از ازدواج رابطه جنسسی داشته باشند. ت از تصویب «قانبون از دواج هندوهیا» ، از لحاظ ی، هر هندو می توانس -

خُواستگاری

ق.ا. گرفتن مــرد بهعنوان محــور و هم ىند. بەطورى كە ب**ى**ضا تولد اولاد دختر را

همین منظور در محل برگزاری جشن عروسی بر ارُج بیشتری (در آیینهای مختلف) قایل شوند و به جهیزیه شاید بزرگترین ۰۰ ب باشید. در بدل شده است

> در هندوها اصبولا از جانب خانواده دختر مطرح میشود و پدر و مادر دختر، یس از انتخاب داماد به منزل او , فته و پیشنهاد ,ا مطرح می کنند در این هنگام دختر و پسر هیچه دار نقشی در رد یا قبل از نواج نداشته و حتی بعضا همدیگر را تا قبل از مراسم از دواج نیز نمی بینند. بعد از حضور خانواده دختر در منزل پسر، پدر و مادر داماد به منزل عروس می روند و در این رابطه مراسم مختلفی وجود دار د. در جنوب هند خانواده داماد پس از قبول عروس همراه با یک دست لباس به منسزل دختر رفته و نظر نهایی خود را اعلام می کنند. در شرق هند یعنی ایالت پنجاب، خانوادہ داماد ہا یک قطعہ جواہے (گر دنبند یا

دوران مطالعه نیز، متعلم بایستی مسائلی را که هندوئیسم تعیین کرده است، رعایت کند. متون ر ر ر ع مرد و زن بایستی در دوران قبل از ازدواج از عزت نفس و اتکا به نفس برخوردار باشند. این متون

همین خاطـر نیــز ُهنگام ازدواج اصولا خانواده دختر در تلاش برای پیسدا کردن همین راســتا لازمــه یافتن داماد مناسب و خوب، ارایه شـرایط مناسـب و خــوب بوده و نهایتــا انتخاب داماد باً وضع طبقه، امكانات مالي . ر ت . و شــرایط اجتماعی خانواده دختر رابطه پیدا کرده است. به هرُ تُقَدير پيشنهاُد ازدواج

دختر درحقيقت قبول دختر بهعنوان عروس است. در این نشست پیرامون جهیزیه «دوری» و برنامه عروسی گفتوگو میشود. در شیهر «ُسُـاوراتُ» ایالت بیهار در شُـرق هنّد، پسُرها بهُ فیمت خوبی در یک نمایشگاه به فروش می رسند و خريداران أنها والدين دختران دميخت هستند. و طریداری هم و امایین تاکنون پسرها در این شــهر از ۶۰۰ســال پیش تاکنون پسرها همراه با بزرگان خانواده خود در یک باغ انبه جمع ـوند و خانواده دختران دمبخت، داماد خود

اختیار کند تا ایس زمان در طبقه تاجر، طبقه

رزمنده یا افراد ثروتمند و قدرتمند چندزوجهای نیز دیده می شد. اما در میان طبقات روحانی و رهبران عمدتا یک زوجهای مرسوم بود.

ر جر ر کی کرد . کری وجود فشار ناشی از تهیه جهیزیه توسط دختران که ریشــه در فقر اقتصادی مردم هند دارد، عملا موجب شده تا عموما خانوادهها خواستار داشتن به معنوان نحس یاد کسرده و می کنند. این موضوع که به طور مستقیم بر نهاد خانواده نیز اثر گذاشته، موجب شده تا درِ جامعه هند اصولا برای مرد

عامل فشاری باشد که ستم کشیدگی زنان در هند و سایر نقاط شبه قاره را تشديدمي كند. ابن سنت که در آغاز به منظور کمک به زندگی دختران که وارث . خانواده محسوب نمی شدند بنانهاده شد، اینک به عامل ورشكستگى خانوادەھا و ستم کشیدگی زنان

مىريزد. جهیزیه (دوری) در هند جهیزیک در ابتدا هدایا و پیشکشهایی بود که ب به رود رود این کست که در در زمان تسرک خانه پدری و ورود به خانه همسر اهدا می شد ولی متاسفانه امروز ه

براساس شغَل آنان تفاوت می کند

در رابطه با از دواج می گویند که عروس به وسیله

بنابراین از داماد دعوت می شـود کـه برای بر دن

ر برین را در سی مراجعت کند. مراسم عروسی باتوجه به مذهب، طبقه، فرقه، در آمد و

موقعت اجتماع افراد، متفاوت است. در مجموع،

مراسم مذهبی از دواج عبارت است از مراسم

نامــزدی، تعیین پــک روز خوش پمـــن با تعیین

ساعتُ و دقيقه برگزاري جُشنُ عروسي كه به أن

مراسم استقبال از داماد توسط خانواده عروس

عروس و دامادُ، تحویل عروس به داماد، قرارُ دادن

دست عروس در دست داماد و حرخندن هر دو با

یکدیگر هُفت مر تبه به دور آتش مُقدس که برای

و دامــاد به دور آتــش، روحانی هنــدو کــه در محــل حاضــر

ر ـ ـــ حاصــر است، شـــروع به خواندن اوراد و سرودهاء ۱۰۰۰

همین هنگام از روغن مخصوص

که در دست دارد، به داخل آتش

گفته می شدود، تقدیم حلقه گل متقابل توس

، بو.-داماد «ســـپرد

تبدیل به امری مزاحم و ناهنجار شده است که بازتاب آن دختر كشى و سقط جنين، خودكشى، وزاندن عروس و موارد دیگری است که باعث هتک حرمت دختران هندی است، مسأله جهیزیه در میان کاستهای مختلف و شهرها و روستاها به رسیس سورت یک مشـکل اجتماعی جدی مطرح است که قوانین از دواج پسر و دختر با کاست خود یا بالاتر و پایین تر مورد سوءاستفاده واقع شده است این قوانین انتخاب همسـر را محــدود می کند؛ مضافاً به این که از دواج پســر به صورت یک هدف باارزش تری نسبت به دختر در این جوامع تجلی می کند و عامل اصلی در این میان جهیزیه است ی یعنی دادن اجناس و کالاهای مادی و پول نقد و طلا به خانواده پسـر در زمان عقد ازدواج و حتی در مناسبتهای مختلف بعد از ازدواج هم ادامه دار دو در بعضی جوامع تا آخر عمر. آمار سقط جنّینُ زِنَّانِ باردار بعداً ز ســونو ُگرافیُ و خُودکشی و خودسوزی دختران هندی بسیار بالاست. حتی در شــهرهای بزرگی مانند دهلی بهطور متوسط

. در عصری که هند به پیشــرفتهای اقتصادی بی سابقه ای دست یافته، گزار شات روزافزونی از شکنجه و سوزاندن عروسان هندی به خاطر

در هر ۲۴ ساعت یک عروس از خودسوزی جان میسپارد، در اکثر این حوادث ناگوار، عامل اصلی

به دست می رسد. افزایش این عمل به را انتخاب می کنند. این کار به خانواده دختر حق واسطه ظهور عصر جدیدی از مصرف گرایی که با سنن قرون وسطایی تداخل پیدا کرده، ابعاد اُنتخاب میدهد ولی موضوع پس از توافق طرُفین در مورد مبلغی کــه خانواده دختر بایــد بپردازد جديدي يافُتُه است. مقامات هندي مي گويند: . تمــام خانوادههــا صرفنظــر از زمینهمذهبــی، اجتماعــی و اقتصادیشــان، بهطــور فزایندهای انتخاب كرده و پس از بحث مفصل درباره پيش خانوادگی، سوابق تحصیلی و سایر داراییهای پسر و بالاخره تعیین میزان جهیزیه، مسأله ازدواج نهایی می شبود. دامادها به قیمتهایی از ۳ تا ۳۰۰هزار روپیه به فروش می رسند که قیمت جهیزیه بیشـــتری را طلــب می کنند تــا از فقر بگریزنــد، ثروتی بیندوزند، تالــوازم مدرنی را که هر روز تبلیغش را در تلویزیون میبینند، به چنگ مراسم عروسی در هند مراسم مذهبی، بخش عمده ای از نظام از دواج در هندوستان را تشکیل می دهد. متون مذهبی

سال بعد از ازدواج، هُمچنان پول و کالا از خاتواده عروس اخذ شود و اگر خانواده عروس قادر به این کارُ نباشــد عروسُ درُ معرض گرفُتــاری ضُربَ و جرح و حتی قتل قرار می گیرد. رے رہے ہے۔ جھیزیہ شاید بزرگترین عامل فشاری باشد که ستم کشیدگی زنان در هند و سایر نقاط شبه قاره را تشدید می کند. این سنت که در آغاز به منظور

کُمک " به زندگی دختران که وارث خانواده محسوب نمی شدند بنا نهاده شد، اینک به عامل ورشکستگی خانوادهها و ستم کشیدگی زنان بدل رر شدهاست.از لحظهای که یک دختر به دنیامی آید، خانوادهاش می دانند که سال ها و حتی نسل ها باید بهای از دواج و جهیزیهاش را بپردازند و همین عمل موجب قتل نوزادان دختر و سقط جنین دختر مے شود

فشــارهای روحــی واذیــت و آزار جســمی قرار می گیرند و در برخسی مواقع نیز خانسواده داماد قدام به سوزاندن عروس می کنند. عروسسوزی در سالهای اخیر نیز، قربانیان بسیاری داشته در سالهای اخیر نیز، قربانیان بسیاری داشته است. شاید بتوان ادعا کرد که روزی نمی گذرد که عروس سوزی در هند اتفاق نیفتد، اما تمامی ر ر تن کرری کرد. آنها در روزنامهها گزارش نمیشــود. مردم شاهد انعکاس تعداد زیادی از آنها در روزنامهها هستند، اما تعدداد قربانیان آین جنایت شولناک بیش از آن است که در روزنامهها منعکس می شود. در حقیقت جهیزیه،امروزه به عنوان یک هدیه برای برار تناخبت و هسی نیست بنت حتی است برا خانواده پســر در قبال بزرگ کردن پسر و کس نحصيلات به اضافه مخارج از دواج و كالاها و وسايل

ازدواج ورسوم بعداز آن

تشکیل خانواده که اصـولا از ار کان هر جامعهای حسـوب میشـود برمبنـای شـرایط اجتماعی، ر برین اقتصادی و جغرافیایی آن دارای رسسوم مختلف است و به ویژه مشکلات ناشیی از آن و گذر ایام، عملا به وجُوداَ وُرنَده رسوم متفاوت می شُود. در این راستا کشـور هند به دلیل تنوع قومیت با فرهنگ و رسوم

نساتہ » وا°وای است سانسےک بت که به معنای «همراه» و «رفیق» می آید. براسساس این رسم اگ شـوهر زن جوانی بمیرد، زن جوان بایســتی خود را زنده زنده در آتش بیندازد که جنازه شوهرش در آن، درحال سوختن است. این رسم که ریشه در عقیده هنُدويي داُرد، مي گويد كَــه زُن با قرباني كردُن خُود هنگام سوختن جنازه شــوهرش باعث می شود ک شوهرش رااز آتش جهنم نجات بدهد باگذشت زمان این رسم نه تنها فراگیر، بلکه به صورت کمال مطلوب خانمها در آمده است. با در گذشت شوهر، بیوه وی خود را در اَ تشُ وی میسوزاند یا اگر او را دفّن مُی کردند، بیوه وی نیز زنده زنده همراه وی مدفون می شد. از دواج خواهرانه

برحوبی خوسترت در ایسن نسوع ازدواج در صورت مرگ زن، شسوهر با خواهرزن خسود ازدواج می کنسد، ایسن ازدواج در بخشهایی از ایالت «هاریانا» رواج دارد.

روزانه ۲هزار دخترهندی کشته میشوند

یونیسف با همکاری وزارت توسعه امور زنان و کودکان هند قصد دارد یک طرح تحقیقی با ۱۰۰هزار کودک و نوجوان در هند دو نفر کشته

رد یک صرح تحقیقی با هدف بررسی خشــونت علیه کودکان در هند راهاندازی کند. رے یونیسف (صندوق کےودکان ملل متحد)

"ر" التجام اين تحقيق به همــراه وزارت مزبور به مقابله با خشونت عليه كودكان در هندمي رود. این سازمان اُطلاعاتی از نظر سنجیهای ملّی خانواده در هند به دست آورده اما در این دست خانواده در هند به دست اورده اما در این دست تحقیقات همواره چالشهایی وجود دارد که معمولا در مسیر انجام این گونـه تحقیقات اسـت. برای مثال مشکلاتی کـه در این راه وجود دارد عدم گزارش موارد خشونت و ترس بُەدلُیل ننگ اجْتماُعُسی درُ وَالدین وُ روشُ های نامناسب جمع آوری اطلاعات از وضع کودکان است. همچنین سُوالاتی که در این تحقیقات ملی پرسیده می شود، مربوط به خشونت علیه

سف معتقد است: اطلاعات و آمار بهد، این اطلاعات محدود را تغییر داد یا با دادههای

ت علیه کودکان منتشر کرده بود که اجتماعی در ۱۹۰ کشـور را نشـان مـیداد. گزارش سازمان جهانی بهداشت (WHO) درسال جاری میسلادی نیسز از

هند با ۹۵۰۰ قربانی خشونت علیه کودکان (۱۰درصد آمار جهانی) در سال ۲۰۱۲ میلادی، سومین کشوری است که پس از نیجریه وبرزیل آمار بالآیی در ُقتل کودکان دارد. يسن وزيسر توسعه زنان و كسودكان ممپنیس و ریحر توسیمه رس و حود این هند می گوید که هر روز ۲هـزار دختر هندی بهخاطر این که داشـتن پسـر ارجحیت دارد، سقط یا پس از تولد کشــته می شوند. با وجود قوانینی که والدین هندی را از انجام آزمایش تعیین جنسسیت نسوزاد منع می کنسد، ولی

تعیین جسسیب _رر سـقط جنین هنوز یکی از اقدامات مرسوم در سـقط جنین هنوز یکی از اقدامات مرسوم در سراسر این کشور بهشمار میرود و این مسأله موجب کاهش شدید تعداد دختران در مقایسه ر . . . باپسران شده است. آمارهای رسمی منتشر شده در هندطی سال ۲۰۱۱ میلادی نشان می دهد که نرخ دختر به پسر در این کشور طی ۱۰سال گذشته به طور چشُــمُگَیری افزُایــش داشــته و در این مدتُ ختران کمتری نسبت به نوزادان پسر بعدنیا

نشــان میدهد که در ۳دهه گذشــته بیش از ۱۲ میلیون دختر هندگی سـقط شــدهاند.این مسأله موجب شــده تا نرخ دختران هندی در برابر پســران به ۹۱۸ نفر در مقابــل ۱۰۰۰ نفر ناهش یابد. این رقم در ســـال ۱۹۸۱ میلادی ^و

نگاه دور <u>بین</u>

شهرزنان فراموش شده درهند

«ورینداوان»شهریمقدساستکه از زنان سوه هند برای فرار از زندگی طاقت فرسا ر روی پیوست. بری طرار را در این سامت برد. پس از آن که خانوادههایشان آنها را به حال خود رهامی کنند به آن جا پناه می آوردند.

در این شهر مقدس بیش از ۴ هزار معبد وجود دارد در طول سالهااین شهر به پناهی برای زنان بیوه هندی تبدیل شده است و گفته می شود، نزدیک به نیمی از جمعیت این شهر ۴۰هزارنفری رازنان بیوه تشکیل می دهند. رم رصرر ت... این شهر درواقع مکانی برای زنان فراموش نده است که پس از مرگ همسرانشان بی پناه و فقیر ماندهاند. براساس باوری خُرافی در هند برخی معتقدند، بیوهها بدبختی بار می آورند و نهارا در مردن شوهران شان مقصر می دانند به ر در کی در کی ن خاطرزندگی بسیاری از این بیوه هابه فقر دستی می انجامد.

آورد و مــن میخواهــم در این شــهر مقدس بمیرم» «جنکی جها»یکی دیگراز زنان بیوه این شهر

- - «پراواتی دیوی» ۷۰ ساله که باعصای چوب چروی کیدوی کا ساحه که مطاب اورارها حرکتمی کند پس از آن که خانواده اش اورارها کرد، به این جا آمد او بااندوه می گوید: «وقتی که خانواده فكر مي كردند كه شايد من سبب اين

نیز می گوید: «خانوادهام میداند که من زندگی رقتباری دارم،اما بهنظر نمی رسد که این وضع آنها را رنج بدهد.» او نیز مجبور شده است برای زندهماندن دست به گدایی دراز کند. یــس از آن که در ســال های اخیــر چ

شمار بیوههایی که به این شهر می آیند، افزایش یافته است. همچنین سال گذشته دادگاه عالی هندوستان، دولت را موظف کرد تا به وضع زندگى اين بيوه ها در شهر ورينداوان سروسامان ــوه دار د که تقر بیا ۱۰ در صــد حمعیت; نان ین کُشور را تشکیل می دهند. «عدنان ابلدی عکاس رویترز گزارشی مصور از این شیهر و وضع بيوههاي آن تهيه كرده اس

